
Kosovo 1998

Kilometrovník cesty do města Prištiny, Kosova, země to převážně muslimské, která se uskutečnila ve dnech adventních, 17. až 23. prosince 1998. Cílem akce bylo dopravit na zmíněné místo, přesněji předat humanitární organizaci Matka Tereza (MTO), dva vozy typu Praga V3S (veterán je slabě označen – rok výroby 1957). Ač je to neuvěřitelné, předpokládalo se, že tato auta tam dojedou po vlastní ose (-ch osách).

Řidiči pragovek se dobrovolně stali: Honza Stuchlý, Robert Ouředník a Petr Kolínský jr., jako řidič doprovodného vozu Nissan Patrol 4x4 jel Martin Brumel. Akce probíhala pod vedením společnosti Člověk v tísni.

1. den

-70	06 ³⁰	vyrážíme nissánkem z Prahy
0	09 ⁰⁰	Pardubice, přebírání vozů v objektu zříceniny kasáren, vejtřasky jsou krásně bílé
	12 ⁰⁰	začínám řídit
129	15 ⁰⁰	Kamenice nad Lipou, nakládání: 80 beden po 16 tj. celkem 1280 příkrývek
148	16 ³⁰	Pelhřimov, celnice, přiděláváme na každé auto tři plomby, musíme tři, je to v papírech, byť se tolika vchody do úložného prostoru vlézt nedá, zaplombovávají se tedy dvířka do kamen atp.
340	22 ⁰⁰	Hodonín, začátek fronty nákladňáků

2. den

343	03 ⁰⁰	CZ/SK
403	05 ⁰⁰	končím s řízením kdesi v lesích na Slovači
409		před Trnavou, bereme asi patnáct hektolitrů nafty
520	08 ³⁰	SK/H
524	09 ⁰⁰	Győr, resp. těsně před ním, pauza, opět zahajuji za volantem (né že bych se vzbudil)
641	10 ⁰⁰	pauza kdesi v rozlehlých stepích Magyarorzságu, čerpáme u ÖMV a já přeseďám z auta do auta, to byl taký kolorit: byli jsme tři na dvě auta, Honza jezdil jen v jednom, Robert taky, takže já jsem občas přeseďal
690		kruhový objezd u města Solt
694		odbočka za Soltem
731		končím s řízením
814	19 ⁰⁰	H/YU , zde budeme tvrdnout celých následujících dvaadvacet hodin

3. den

815	17 ⁰⁰	začínám, vyrážíme od hranic
889	19 ⁰⁰	pumpa na polodálnici, čekáme na Martina, který se vracel asi 50 km na čáru, my jeli chvíli bez něho. Vracel se pro můj a Honzův pas, který tam zapomněl. Martin byl náčelníkem akce.
	24 ⁰⁰	Vrátil se opět bez pasů a tak jsme tam sjeli nissánkem všichni, vše se vysvětlilo, byla to skutečně jen buzerace (těch 270 km zajížďky pro nissánka se nepočítá, údaje jsou odečítané na jedné z pragovek)

4. den

955		začátek mostu přes Dunaj
957		konec toho mostu (je to ale dlouhý most)
978		mýto
1023		končím s řízením
1028		mýto za Bělehradem
1150		začínám
1222		přeseďám do druhého auta
1245	11 ⁰⁰	odbočka Sofie, my jedeme na Skopje
1254		odbočujeme na Prokuplje
1274		Prokuplje
1312		odbočka na Kuršumli
1335		sedlo, tady je asi tak přibližně hranice mezi Srbskem a Kosovem
1367	14 ⁰⁰	Priština
1388	16 ⁰⁰	letišťe (Aerodrom), končím s řízením, odclíváme (vyclíváme)

5. den

	16 ⁰⁰	konečně jsme dovyclíli
1403	18 ⁰⁰	sklad MTO v Prištině, opouštíme autíčka

6. den

14⁰⁰ KPČ v Prištině
vyrážíme domů

7. den

10⁰⁰ doma

V Čechách ani na Slovensku ani v Maďarsku jsme nejezdili vůbec po dálnici. Jednak jsme neměli známky, které stojí velké peníze, a jednak jsme se báli, že by nám mohli páni policisti ublížit už tady. V Srbsku jsme naopak jeli po dálnici (respektive polodálnici) pořád.

Po návratu domů jsem se ze zpráv dozvěděl, že srbské jednotky rozstříleli první domy ve vesničce Podujevo, kterou jsme především projížděli.

Petr Kolínský jr.